

عنوان مقاله:

اعتراض ثالث اجرایی وفق مواد 146 و 147 قانون اجرای احکام مدنی (تاکید بر رویه قضایی)

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم انسانی، مدیریت و کارآفرینی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

محمدرضا غلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بوشهر

خلاصه مقاله:

در طی سالیان متمادی از مباحث مهم که در دعاوی حقوقی و کیفری متعددی بیان می شود و اصولاً هدف نهایی از طرح دعوی می باشد، اجرای احکام است. در این مرحله در طول اقدامات لازم ممکن است با عاملی تاثیرگذار به شکل خاصی رویه رو شویم که می تواند در اجرا تأثیرات متفاوتی داشته باشد، این عامل و مفهوم شخص ثالث است. بر این پایه به علت اینکه بررسی تأثیر دخالت شخص ثالث در اجرای حکم، از نظرها دور مانده است و مطالعه و پژوهش خاص در این زمینه صورت نگرفته است و در پژوهش های متعدد به بررسی اعتراض ثالث به آراء صادره از دادگاه پرداخته شده است، لذا بر آن شدیم تا به بررسی نقش ثالث در اجرای احکام مدنی بپردازیم. در راستای تحقق هدف مزبور، نگارنده سعی دارد به این سوالات پاسخ دهد که: ابعاد اعتراض شخص ثالث در اجرای احکام مدنی به استناد رویه قضایی چیست و رابطه اعتراض ثالث با اصحاب دعوی چیست پژوهش از نظر روش، توصیفی- تحلیلی است. نتایج تحقیق نشان داد که با توجه به اصول کلی حقوق و قوانین تخلف شخص ثالث اجرایی دارای این توانایی است که با دخالت در مرحله اجرایی موضوع رسیدگی شده را به نفع خود با دیگری تحت تأثیر قرار دهد و در این راستا می تواند نقش تسهیل کنندگی بازدارندگی و یا بازگردانی به حالت پیش در دعوی را ایفا کند. همانطور که قانونگذار در موارد 146 و 147 قانون اجرای احکام مدنی رویه و روش دخالت ثالث اجرایی را بیان نموده، برای احقاق حقوق سریع ثالث می توان پیشنهاد آن را داد که قانونگذار با بازبینی نکات مطروحه در این دوماه به طور صریح و دقیق دخالت ثالث را طی ارائه قوانین جدید سریع تر و سهل الوصول تر در دسترس وی قرار دهد.

کلمات کلیدی:

اعتراض، شخص ثالث اجرایی، اجرای احکام مدنی، رویه قضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1028183>

